

Med Hensyn til de Sager, der i Dag ville blive at foretage, er jeg underrettet om, at de vedkommende Ministre ere forhindrede fra at være til Stede; men da Justitsministeren er til Stede og rede til at optræde paa deres Vegne, kan der Intet være til Hinder for Sagernes Foretagelse.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 67, 2den Behandling i Landstinget findes i Tidenden Sp. 307; 2den Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 569. Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 567.)

Intet Ændringsforslag var stillet.

Ordføreren (Kajser): Det Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1874—75, der er kommet tilbage til os fra Folkethinget, indeholder en ligesaa ubetinget Tilfæelse om, at Rigsdagen er fyldstgjort med Hensyn til Statsregnskabet for 1874—75, som det af Landstinget tidligere vedtagne Forslag til Beslutning. De to Forslag ere kun forskellige fra hinanden i ren formel Henseende. Folkethinget har til sin Udtalelse om, at Rigsdagen frafriver sig Ret til at gjøre Ansvar gjælbende med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75, knyttet: „Efter at Forholdene vedrørende Frederikskirkens Salg og Overtidelserne ved Theatret have været gjorte til Gjenstand for Rigtale ved Rigsretten.“ Men dette er jo en saa vittelig og uvirksom Kjendsgjerning, at der ligger aldeles intet Indfrankende med Hensyn til, hvad der iverigt er udtalt. Dernæst er Folkethingets Forslag til Beslutning ledtaget af en Udtalelse om, at det passerer, at de i Henhold til Lov af 20de December 1873 til Indfrielse af Laanet af Januar 1864 i Finantsaaret anvendte Beløb ikke ere blevne opførte paa Forslag til Lov om Tilæggsbevilling for Finantsaaret 1874—75; men i den Henseende er der heller ikke nogen Uenighed til Stede mellem Folkethingets Forslag og Landstingets; thi Landstinget har kun ikke udtalt dette, men det har ligefrem ladet det passere, saa at der i den Henseende heller ikke frembyder sig nogen Vanstælighed. Som en Følge deraf foreslaar Udvalget det høie Landsting, at det vedtager Forslaget til Beslutning saaledes, som det er kommet til os fra Folkethinget.

Justitsministeren (Mellermann): Den fraværende Finantsminister har annødet mig om paa hans Vegne at afgive den Erklæring, at der ikke fra hans Side findes Noget at erindre imod,

at det fra Folkethinget oversendte Forslag vedtages, saaledes som den ærede Ordfører nu har anbefalet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelse af Kallundborg Amtstue.

(1den Behandling findes i Tidenden Sp. 699 ff.)

Der var til denne Behandling ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Dreſing: Der er under de tvende foregaaende Behandlinger af denne Sag fra det ærede 1ste kongevalgte Medlems (Andreas) Side reist saa stærke og, som det forekommer mig, saa vel begrundede Indvendinger mod Lovforslaget, at man vel kunde nære Betænknelighed ved nu at give det sin Stemme. Naar jeg desuagtet har besluttet mig til at gjøre det, er min Grund den, at jeg efter Alt, hvad det har været mig muligt at bringe i Erfaring, er kommen til den Erkjendelse, at Nedlæggelsen af Kallundborg Amtstue ikke vil medføre nogen Ulempe for Befolkningen, og naar saa er, forekommer det mig, at det vilde være uheldigt, om man i et Tilfælde, hvor Regering og Folkething have været i fuld Overensstemmelse, vilde gjøre en modsat Anstuelſe gjælbende og vige ud af det Spor, hvori Loven af 2den Juli 1870 har ført os, og som man her villig har fulgt i de tre foregaaende Tilfælde. Det slaar jo heller ikke feil, at et Lovforslag om en Amtstues Nedlæggelse maaste allerede i en nær Fremtid vil komme til at foreligge, og der vil da, støttet paa de Indvendinger, som her ere reiste, være fuld Anledning til at tage denne Sag under moden og alsidig Overveielſe. Jeg maa tillade mig yderligere at minde det høie Thing om, at Loven af 2den Juli 1870 i sin § 6 har en Bestemmelse om, at Loven inden Udgangen af Finantsaaret 1879—80 skal revideres, altsaa inden kort Tid, og det forekommer mig, at det rette Tidspunkt da vil være kommet til at rette de Feil, som Erfaringen maatte vise have klaeret ved de hidtil trufne Bestemmelser. Jeg skal derfor anbefale Thinget at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger.